

İLÂHÎ MESAJLAR VE KUR'ANA TABİ OLMAK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

فِيهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَفِي كُلِّ حِينٍ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

عَلَى سَيِّدِ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَ

صَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. اما بعد:

فَاعْلَمُوا أَيُّهَا الْأَخْوَانُ فَإِنَّ أَفْضَلَ الْحَدِيثِ كِتَابُ

اللَّهِ، وَأَفْضَلَ الْهُدَى هُدَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ

مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ وَ

صَاحِبَهَا فِي النَّارِ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu

alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihşânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbullah ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu teâlâ aleyhi sellem. Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr.

a. Her Ümmete Peygamberler Gönderilmiştir

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri insanoğullarını bu cihana gönderdiği zamandan beri, Hz. Âdem atamız zamanından beri, insanlar yeryüzünde yaşamaya başladığı zamandan beri onlara doğru yolu gösteren mübarek elçiler, peygamberler göndermiştir. İlk insan, *Ebû'l-beşer*, dedemiz Âdem *aleyhisselam* aynı zamanda Allah'ın ilk insan peygamberidir. Ondan sonra her yerde, her zaman Allah peygamber göndermiştir.

وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

*Ve in min ümmetin illâ halâ fihâ nezîr.*¹

“Hiçbir ümmet yoktur ki oraya peygamber gönderilmiş olmasın.” Her yere gönderilmiştir. Ama biz bunların hepsini bilmiyoruz. Nerede insan varsa oraya peygamber gönderilmiştir. Mutlaka Allah’ın emrini tebliğ edecek peygamberler gönderilmiştir.

Fakat ilk insan Âdem atamız *aleyhisselâm*’dan beri insanlar hep kendilerine doğru olan şeyler söylendiği ve gösterildiği halde daima zırvalıyorlar, şaşırıyorlar, sapıtıyorlar, maalesef. İlk peygamberden beri Allah’ın varlığını birliğini söyleyen insanlar mevcut olduğu halde nereden çıkıyor bu puta tapmak? Nereden çıkıyor bu Allah’tan gayri varlıklara tapınmak?

Nuh *aleyhisselam* nasihat etmiş. Ondan sonra Musa *aleyhisselam* Firavun’un kavmine söylüyor, nasihat ediyor. Firavun’un ailesinden mü’min insanlar çıkıyor. Kendi hanımı imana geliyor. Gelen geliyor; fakat şaşırır şaşırana, dökülen dökülene... İnsanlar şaşırır-

¹ 35/Fâtır, 24.

yorlar. Kendilerine hak peygamber gönderilmiş olan mü'min kavimler bile zamanla bozulabiliyor. Mesela Musa *aleyhisselâm*'ın gönderildiği kavim yahudi kavmi. Musa *aleyhisselâm* Allah'ın mübarek *ulu'l-azm* peygamberlerinden bir peygamber, *aleyhi's-salâtu ve's-selam*. *Alâ nebiyyinâ ve aleyhi's-salâtu ve's-selam*. İsa *aleyhisselâm* Allah'ın sevgili kulu, mübarek bir peygamberi. Annesi Meryem validemiz Allah'ın evliyâ, cennetlik bir hanım kulu, kerâmete mazhar bir mübarek kulu. Allahu Teâlâ hazretleri Musa *aleyhisselâm*'a Tevrat'ı indirmiş, İsa *aleyhisselâm*'a İncil'i indirmiş. Bunlar, yanlarında yazılı mübarek kitap olan kavimler. Bunlara Müslümanlıkta *ehli kitab* deniliyor. Ellerinde kitapları var. Kitapları olunca doğru yolda yürümeleri daha gerekli. Bunların doğru yolda yürümeleri lazım.

Neden?

Ellerinde kitapları var. Allah'ın emirleri orada yazıyor.

Onları dinlemeleri lazım, doğru yolda yürümeleri lazım. *Ehli kitab* ötekiler gibi değil, ötekilerden daha iyi. Fakat onlar da şaşırmış-

lar, sapıtmışlar. Hatta Musa *aleyhisselâm*'ın kavmi kendisinin zamanında şaşırmış. Puta tapan bir kavmin yanından geçerken Musa *aleyhisselâm*'a diyorlar ki;

يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ

*Yâ Mûsâ ic'al lenâ ilâhen kemâ lehüm âlihetün.*² “Bak bu geçtiğimiz kavmin bir sürü putları var. Bunlar bunlara tapınıyor...”

Çeşit çeşit, renk renk, boy boy putları var... Süper market gibi...

“Onların putları olduğu gibi sen de bize bir put yap.” diyorlar.

Kime?

Musa *aleyhisselâm*'a.

Yâ Mûsâ. “Ey peygamberimiz Musa!”
ic'al lenâ ilâhen. “Sen de bize bir tanrı yap.”
Kemâ lehüm âlihetün. “Bak şu kavmin bir sürü putları var ya, işte onlar gibi sen de bize bir tane yap.”

Musa *aleyhisselam* diyor ki;

“Delirdiniz mi siz?!”

² 7/A'râf, 138.

Allah Allah... Peygamber hayattayken peygambere tekliflerine bak! Orada şaşırıyorlar.

Tur dağına çıkıyor, Sâmiri buzağıdan heykel yapıyor. Mücevherâtlarını topluyor. Veriyorlar da... “Ver bakalım bilezikleri, ver bakalım altınları...” Hepsini veriyorlar. Bir buzağı heykeli dikecek kadar altın birikiyor. Amma altın varmış yanlarında! Bir buzağı yapacak kadar altın! Demek ki Mısır’dan, Firavun’dan kaçarken neleri varsa, mücevherâtları yanlarına almışlar; epeyce altınları varmış demek ki... Bir buzağı yapıyorlar.

Kur’ân-ı Kerîm’de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

“Siz benden *sırât-ı mustakîmi* isteyin.”

Şöyle isteyin:

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

*İhdine’s-sırâta’l-mustakîm.*³ “Yâ Rabbi! Bizi doğru yola götür. Bize doğru yolu öğret. Bizi doğru yolda yürüt. Biz doğru insanlar

³ 1/Fâtiha, 6.

olalım. Dosdoğru yolda, *cadde-i kübra-yı İslâm*'da yürüyelim."

Allah "Böyle dua edin." diyor.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

Sırâta'llezîne en'amte aleyhim. "Kendilerine sevip de mükâfatlar verdiğimiz, makamlar mertebeler verdiğimiz, nimetler ih-sanlar bahşettiğimiz kulların yolunu isteyin ey mü'minler! Evliyâmın, enbiyâmın yolunu isteyin ey mü'minler! Bu yolu isteyin. Şu yolları istemeyin:"

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

*Ğayri'l-mağdûbi aleyhim ve le'ddâllîn.*⁴

"Kendisine Allah'ın gazap ettiği kavmin yoluna götürme bizi yâ Rabbi!' deyin, 'Şaşırılmışların, sapıtmışların yoluna bizi götürme yâ Rabbi!' deyin."

Peygamber Efendimiz'e sordular, dediler ki;

⁴ 1/Fâtiha, 7.

“Yâ Resûlallah, bu kendilerine Allah’ın gazap ettiği kavim, *mağdûbi aleyhim* kimdir?”

“Musa *aleyhisselâm*’ın kavmi, yahudiler.”

Neden?

Onlara hak peygamber gönderildiği, hak kitap indirildiği halde çok şaşırıyorlar da ondan. *Gazab-ı ilâhîye* uğradılar. Çeşitli suçları var. “Bize put yap.” dedikleri için suçlular. Buzağıdan tapınmak için öküz heykeli yaptıkları için suçlular. Musa *aleyhisselam*; “Gelin şuraya, benimle beraber cihat edin, şu kâfirleri yeneyim.” dediği zaman; “Gelmeyiz, savaşmayız.” dedikleri için suçlular. Allah’ın gazabını çekecek bir sürü kabahatler işledikleri için suçlular. Böylece ehli kitap oldukları halde, kendilerine kitap indirilmiş bir toplum olduğu halde *gazab-ı ilâhîye* uğramış, lânetlik, mel’un, mendebur bir kavim oldular.

Ötekiler de, hıristiyanlar da *dâllîn*; dalâlete düşmüş insanlar. Kendilerine İsâ *aleyhisselam* peygamber gönderildi, kitap İncil indirildi; ama yine dalâlete düştüler, sapıttılar.

Onların sapıtmaları nereden oldu?

Hız. İsa'ya, *hâşâ sümme hâşâ*, "Allah'ın oğlu" dediler. Oradan zıpırlaştılar, şaşırđılar; sapıtmaları oradan. Hız. İsa'ya, Allah'ın kulu-na, Allah'ın peygamberine tanrılık isnat etti-ler, iftira ettiler ve Hız. İsa'ya tapınmaya baş-ladılar.

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de bildiriyor ki; Allahu Teâlâ hazretleri mahşer günü İsa *aleyhisselâm*'a soracak:

ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلهِينَ مِنْ دُونِ

اللهِ

E ente kulte li'n-nâsi. "İnsanlara sen mi söyledin ya İsa?" *İttehızûnî ve ümmiye ilâheyni min dûnillah.* "Allah'ı, yaratıcı, âlemlerin Rabbini, Meryem'i de İsa'yı da Mu-sa'yı da yaratan Mevlâ'yı, Rabbü'l-âlemîn'i bırakın da bana tapının.' diye yâ İsa, sen mi söyledin bu insanlara? 'Haç yapın, put yapın, karşısına geçin, Meryem'e, İsa'ya tapının.' diye sen mi söyledin yâ İsa?"

Allahu Teâlâ hazretleri İsa *aleyhis-selâm*'a böyle soracak. Her şeyi biliyor; ama

bazı şeyleri Allahu Teâlâ hazretleri nükteli anlatıyor, nükteli bildiriyor Kur'ân-ı Kerîm'de. "Sen mi söyledin yâ İsa?" Onun söylemediğini biliyor.

Neden soracağını bildiriyor?

Hıristiyanlar uyansın diye. Akılları başlarına gelsin diye.

"Yâ İsa, sen mi söyledin?"

"Hayır yâ Rabbi! Söyler miyim? Söylemem! Söylemedim de!"

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ

*In küntü kultühû fekad alimtehû.*⁵ "Eğer söyledimse sen bilirdin ki; söylemedim yâ Rabbi! Söyler miyim?"

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ

Mâ kultü lehüm illâ mâ emertenî bihî.
"Ben onlara sen neyi emretmişsen, bana ne emrettinsen onları naklettim, onları söyledim." *Eni'büdu'llâhe Rabbî ve Rabbeküm.*

⁵ 5/Maide, 116.

“Benim de sizin de yaradanınız, Rabbiniz olan Allah’a ibadet edin.’⁶ dedim, ‘Bana ibadet edin.’ demedim.” diye cevap verecek.

Bunu niye âyet-i kerîmede, Kur’ân-ı Kerîm’de Allah *celle celâlühû* “Böyle soracağım, o da böyle cevap verecek.” diye bildiriyor?

Hıristiyanlar uyansınlar diye. Hz. İsa böyle demedi. Hz. İsa bu sözden memnun değil, razı değil; Allah bu sözden memnun değil, razı değil. Bu sözü söylemek sapıklıktır, raydan çıkmaktır, yoldan çıkmaktır, uçuruma düşmektir. Hz. İsa böyle söylemedi. “Allah’a tapın, Allah’a kulluk edin, Allah’a ibadet edin.” dedi. “Beni ve anamı tanrı edinin.” demedi. “Ben kulum.” dedi.

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

Kâle innî abdullah.

Ne dedi?

“Ben abdullahım.” dedi.

ءَاتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

⁶ 5/Mâide, 117.

Âtâniye'l-kitâbe. “Bana Allah İncil’i verdi.” *Ve cealenî nebiyyen.*⁷ “Beni peygamber yaptı.” dedi.

Ama “Ben kulum.” dedi, “Ben Allah’ın oğluyum.” demedi.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

*Lekad kefere’llezîne kâlû inna’llâhe hüve’l-mesîhu’bnu Meryem.*⁸ “‘Meryem’in oğlu İsa Mesih Allah’ın ta kendisidir, Allah’tır.’ diyenler kesinlikle kâfir oldular!” Allahu Teâlâ hazretleri böyle bildiriyor.

b. Akıllı İnsan Geçmiş Ümmetlerden İbret Alır

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bunları niçin anlatıyorum?

Maksadım birilerini ayıplamak değil. Muhakkak ki yanlış yolda yürüyenlere de yanlış yolda yürüdüklerini söylemek gerekiyor. Bu da bir vazife. Bu benim de vazifem, başka alimlerin de vazifesi, sizin de vazifeniz. “Olmaz böyle şey!” diye yanlış söylemek vazife-

⁷ 19/Meryem, 30.

⁸ 5/Mâide, 17.

femiz. Ama ben onun için söylemiyorum. Çünkü karşımda hıristiyanlar yok ki. Onları ikaz etmek için söylemiyorum. Niçin söylüyorum?

İnsan ehli kitab olabiliyor, bir peygambere bağlı bir ümmetin ferdi olabiliyor da sonradan Allah'ın gazabına uğrayan mel'un bir zümrenin mensubu durumuna düşebiliyor, sapıtmış bir zümrenin mensubu durumuna düşebiliyor.

Bundan ne çıkar?

Akıllı insan etrafındaki olaylardan ibret alır, ders alır, kıssadan hisse çıkartır, kendisini düzeltir.

Biz neden korkacağız?

“Ben müslümanım. Ben Hz. Muhammed'in *-aleyhi's-salâtu ve's-selam-* ümmetindenim. Ben Kur'ân-ı Kerîm'in ehliyim, Kur'ân-ı Kerîm'e bağlı bir mü'minim.” diyoruz. Ama dikkat edelim; hatalı iş yapıp da eski ümmetler gibi, Allah'ın emrettiği istikametten başka yerlere sapıp da, *-sırât-ı müstakîm* doğru yol- başka yollara sapıp da biz de Allah'ın gazabına uğramayalım, sapıtma-

yalım. Onlardan ibret alıp dikkat edelim, kendimizi toparlayalım.

Sapıtmamanın yolu nedir?

Kur'ân-ı Kerîm'i okumak, öğrenmek, bellemektir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm aynen Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e inmiş hâliyle korunmuş bir tek kitap! Hiçbir peygamberin kitabı korunmuş gelmiş değil, ta o zamandan yazıya geçirilmiş, sapa-sağlam muhafaza edilmiş değil. Kur'ân-ı Kerîm aynen korunmuş, bir harfi bile değişmeden.

Neden?

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri bildiriyor ki;

c. Kur'an Bir Harfi Bile Değişmeden Günümüze İntikal Etmiştir

Bismillâhirrahmânirrahîm.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Innâ nahnu nezzelne'z-zikre. "Bir zikir olan Kur'ân-ı Kerîm'i biz indirdik." Ve *innâ*

*lehû le-hâfizûn.*⁹ “Kıyamete kadar da onu biz muhafaza edeceğiz, koruyacağız.” dediğinden, korumak Allah’ın taahhüdü altında olduğundan, Allah’ın himayesinde olduğundan Kur’ân-ı Kerîm değişmemiş.

Alıyoruz, Hz. Ali Efendimiz’in yazdığı Kur’ân-ı Kerîm, elimizde; ne mutlu, elhamdülillah... Hz. Ali Efendimiz’in eliyle yazdığı, altına imzasını attığı Kur’ân-ı Kerîm bugün elimizde.

Hz. Ali kim?

Peygamber Efendimiz’in damadı, yeğeni.

Başka?

Hem damadı, hem yeğeni, hem de Medine’deki kardeşlikte kardeşliği...

Tebük tarafına sefere çıkarken Hz. Ali Efendimiz’i Medine’ye vali bıraktı, vekil bıraktı. Hz. Ali Efendimiz de; “Beni kadınlarla, çocuklarla mı bırakıyorsun yâ Resûlallah? Cihattan beni mahrum mu edeceksin? Niye beni böyle geride bıraktın?” deyince; “Sen Harun *aleyhisselâm*’ın Musa *aleyhisselâm*’ın yanında

⁹ 15/Hicr, 9.

olduğu gibi, onun yüklendiği görev gibi [bir görevdesin.] Hani Musa *aleyhisselam* Tur dağına gittiği zaman kavminin başına Harun *aleyhisselâm*'ı bırakmıştı. Öyle bir durumda [olmayı] istememez misin? Musa'nın yanında Harun gibi, benim yanımda o pozisyonda, o durumda olmayı istemez misin? Ama benden sonra peygamber yok." dedi, onu da açıkladı. "Sen peygamber değilsin ama böyle istemez misin?" dedi. Hz. Ali Peygamberimiz'in kardeşliği, nasıl oldu?

Peygamber Efendimiz Mekke'den gelen muhacirlerle Medine'nin ensarını, yerlisini bir bir kardeş yaptı. İki iki, tamam. Hz. Ali Efendimiz açıkta kaldı. Biraz da mahzun oldu, kızardı, bozardı. Tek kalınca yutkundu. Peygamber Efendimiz de dedi ki; "Senin kardeşin benim. Sen benim kardeşimsin." Peygamber Efendimiz'le kardeşliği var.

Daha evvel Ebû Talib çok çocuklu olduğu için, "Gidelim, şunun çocuklarını alalım da yükü hafiflesin, geçimi kolaylaşsın." diye küçük yaşta Hz. Ali'yi Peygamber Efendimiz yanına almıştı, evlat edinmişti. İslâm'da evlat edinmek yoktur. Evlat edindi diye tam evlâdı

gibi olmaz. Ama yanına almış, evlat edinmişti. Oğlu gibi, ama oğul değil... Öyle yanına almakla İslâm'da oğlu olmuyor, nüfusa geçirmekle filan olmaz. Oğul edinmişti, ilk müslümanlardan. Kızı ile evlendirdi, damat oldu. Medine'de kendisine kardeş etti.

Onun yazdığı Kur'ân-ı Kerîm elimizde, imzalı.

Hz. Osman'ın okurken şehit edildiği, üstüne Hz. Osman'ın kanının damladığı Kur'ân-ı Kerîm elimizde.

Hz. Osman kim yahu?

Hz. Osman Peygamber Efendimiz'in damatlarından biri. Rukayye isimli kızını verdi. Vefat edince Ümmü Külsûm isimli kızını verdi. Arapça'da *g* harfi yok, ince *g* yok; *k* var. Ümmü Gülsüm değil, Ümmü Külsûm. Ölünce birisi ikincisini verdi. Böylece Peygamber Efendimiz'e iki kızından dolayı peşpeşe iki defa damatlık şerefi kazandı Hz. Osman, iki defa Resûlullah'ın nurlarına, kızlarına sahip oldu. Onun için *zinnûreyn* [denilmişti.] *Nûreyn*, "iki nur" demek. *Zî*, "sahip" demek. *Owner*. *Zinnûreyn*. Hz. Osman iki nurun sahibi oldu.

Onun okuduğu Kur'ân-ı Kerîm elimizde. Damadı, ilk müslümanlardan, Aşere-i Mübeşşere'den, cennetle müjdelenmiş kimselerden... Hz. Ali'nin yazdığı kitap da var, Hz. Osman'ın okuduğu kitap da var, üzerine kanı damlamış kitap var müzelerimizde. Elhamdü-lillah yâ Rabbi, ne güzel... Aynen korunmuş, oralardan alınıyor.

Bakın şimdi Kur'ân-ı Kerîm baskılarına, harfleri bile önemlidir. Harfleri bile korunmuştur. Yazılışı başka türdür, okunuşu başka türdür. Çünkü öyle yazılmış, hiç değiştirilmemiştir, harfi değişmemiştir.

d. Sırat-ı Müstakimde Yürümenin Yolu Kur'an a Uymaktır

Demek ki *sırat-ı mustakîm*de yürümenin çaresi neymiş, muhterem kardeşlerim?

Bu bozulmamış, tahrifâta uğramamış, yaprakları koparılmamış, kaybolmamış, unutulmamış, aynen korunmuş olan Allah'ın kelâmı, Allah'ın kitabı, Allah'ın hitabı, Allah'ın bize gönderdiği emirlerin olduğu kitabı çok iyi öğrenmemiz lazım.

Maalesef, üzülererek söylüyorum ki müslümanlar bu hususta şuurlu değil. Kur'ân-ı

Kerîm'in kıymetini bilmiyor. Kur'ân-ı Kerîm'in ne kadar muhteşem bir yâdigâr olduğunu, ne kadar kıymetli bir emanet olduğunu, ne kadar kıymetli bir cevher olduğunu, dinimiz bakımından ne kadar büyük bir ehemmiyet taşıdığını bilmiyor ve Kur'ân-ı Kerîm'i lâıyıkıyla öğrenmiyor, öğrenmemiş. Okumasını öğrenmemiş, okumasını bilmiyor. Dilini öğrenmemiş, bilmiyor. Ne demek, bilmiyor. Hafızlar da bilmiyor. Hafız ezberlemiş; Arapçası yok, bilmiyor. Kur'ân-ı Kerîm'i bilmiyor. Hocalar da bilmiyor.

Olmaz! Olmaz be kardeşim!

Allah sana kitap göndermiş, hitap etmiş, muhatap kabul etmiş; Allah'ın kitabını bilmiyoruz. Hepimizin durumu öyle.

Olmaz!

Ezberleyene ne mutlu! Allah'ın kelâmını ezberlemiş; ne mutlu! Ahkâmını bilerek, mânasını bilerek Kur'ân-ı Kerîm'e sahip olanlara ne mutlu! Hem mânasını -âyet ne demek- biliyor, hem okuması ezberinde; ne mutlu!

Neler okuyoruz... Gazete okuyoruz, mecmua okuyoruz, kitap okuyoruz, dergi okuyoruz, resimli roman okuyoruz, televizyon seyrediyoruz, nelerle vaktimizi geçiriyoruz... Allah'ın kelâmını tam öğrenmiyoruz!

“Biz öğrenemedik... Bu kafayla da, perşembenin gelişi çarşambadan bellidir, çok da öğrenecek gibi bir kafa da kalmadı...” diyor-
sanız, çocuklarınızı Kur'an'ın ehli olarak yetiştirin. Çocuklarınıza önce Kur'an'ı öğretin. Çocuklarınıza önce Resûlullah'ı sevdirin. Resûlullah'ı sevsin, Kur'ân-ı Kerîm'i sevsin. Kur'ân-ı Kerîm'i okudukça mükâfata verin, para verin, dolar verin, hediye alın; okudukça alın, gezmeye götürün, bisiklet alın, otomobil alın...

Ben bütün torunlarıma vaat ettim;

“Hafız olun, araba alacağım.”

Torunlardan birisi soruyor;

“Dede, ne marka alacaksın?”

“Mercedes alacağım. BMW alacağım. Hangisini istiyorsan onu alacağım.”

“Kaç model?”

Kurnaz zamâne çocukları... Hem marka soruyor, hem model soruyor.

“Tamam, alacağım. Ezberle, alacağım.”

Kur’ân-ı Kerîm’in âyetleri bilinsin diye indirildi.

20 rekâтта en aşağı 20 tane âyet okundu. Farz var; farzda da üç-beş âyet okundu. Vitir vâcib var, ondada üç-beş âyet okundu. Bu akşam 30-40 âyet okuduk.

Kaç tanesini anladık? Kaç tanesinden ürperdik? Kaç tanesinden titredik? Kaç tanesinden gözümüz yaşardı? Kaç tanesinden imanımız kuvvetlendi?

Millet rekâtları sayıyor; “14 oldu, 15 oldu, 17 oldu, bitmesine üç tane kaldı...”

Olmaz!

Kur’ân-ı Kerîm’in sevgisini Allah içimize versin. Bu Allah’ın kelâmı, Allah’ın ipi bu. Uçuruma düşmüş, kuyuya düşmüş insanı kuyudan, uçurumdan, felaketten kurtaracak Allah’ın ipi bu Kur’ân-ı Kerîm. Bunu öğrenip her şeyimizi Kur’an’a göre yapmayı Allah bize nasip etsin.

“Kur’ân-ı Kerîm’i anlamak kolay değil.”

Kur’ân-ı Kerîm’in açıklamasını okumak lazım.

Kur’ân-ı Kerîm’in en büyük açıklayıcısı kim?

Peygamber Efendimiz.

Peygamber Efendimiz 23 senede Kur’ân-ı Kerîm’i sindire sindire, hazmettire hazmettire öğretti. Kur’ân-ı Kerîm’i 23’e bölerseniz, bir senede de 23’te birinin nasıl üzerinde durulduğunu düşünürseniz...

İyi tamam, size de 25 sene müddet.

Size 25 sene müddet verdim. Bir seneye 24 sayfa düşüyor. Bir seneye 24 sayfa düşerse bir aya iki sayfa düşüyor. İnsaf edin, bir ayda iki sayfa öğrenmeyecek misiniz, ezberlemeyecek misiniz?

Bir ayda iki sayfa ne demek?

15 âyet demek.

İki günde bir âyet öğrenmeyecek misiniz?

İnsan azmetse, sevse, düşünse, karar verse öğrenir. İki günde bir âyet...

Ben diyorum ki; iki günde bir âyet az. Günde bir âyet okursanız müddet 12 seneye iniyor. Günde iki âyet okursanız 6-7 yıla iniyor. Okuyunuşunuza göre...

Kur'ân-ı Kerîm'i güzel öğrenelim. Çocuklarımıza öğretelim, ezberlettirelim, hafız yetiştirelim. Resûlullah'ı öğretelim. Çünkü Resûlullah, Peygamber Efendimiz Kur'ân-ı Kerîm'in müfessiri, Kur'ân-ı Kerîm'in açıklaması Resûlullah'ın sözleri. Resûlullah Efendimiz boşuna mı konuştu; Kur'ân-ı Kerîm'i açıkladı.

Gelin karar verelim: Ayda iki sayfa, 15 günde bir sayfa. 15 günde bir sayfayı öğrenelim, iyice ezberleyelim, tekrar edelim, sayfa sayfa bu işi bitirelim. Hepimiz Allah'ın kelâmını iyice öğrenelim.

Sahabe-i kirâmın hepsi yıldız gibiydi, mürşid-i kâmildi; hepsi gittiği yerde İslâm'ı öğrettiler. Hepimiz Kur'ân-ı Kerîm'in ehli olalım, hâdimleri olalım, Allah'ın rızasını kazanalım.

Allah bizi cennetle cemâliyle müşerref eylesin. Kur'ân-ı Kerîm'in şefaatine erdiresin. Peygamber Efendimiz'in şefaatine erdiresin.

Kur'ân-ı Kerîm'in, Peygamber Efendimiz'in şefaati ile azaba uğramadan cennete girmeyi nasip eylesin.

el-Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

9 Ramazan 1418 / 08.01.1998

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

